

JELÖLÉS MINTA

MINTA 1

Soha nem volt strumás (pajzsmirigy-megnagyobbodás) a családban. Egészen addig, amíg a kislányom öt évvel ezelőtt nem döntött úgy, hogy neki ez lesz a legújabb nyavalyája.

Hogy mi nem ismertük fel egyből, bizonyára nem róható fel nekünk, az már inkább bosszantó volt, hogy több orvos is elbagatellizálta a dudor jelentőségét, ami egyik napról a másikra a lányom nyakára nőtt. Több hetes orvoshoz járás után, egy vizsgálatról jövet futottunk össze kisvárosunk kórházának legszimpatikusabb és mindenki által elismert sebész doktornőjével. Ő a „folyosó végéről”, ránézésre felállította a diagnózist: ciszta nőtt a strumára. Helyben felállított diagnózisát később a vizsgálatok is igazolták. Még akkor lebeszéltek a beavatkozás időpontját. Lányom kétszemélyes szobában, gondos felügyelet mellett gyógyult. A kórházi lábadozás alatt többször is szót váltottam a doktornővel. A lányom állapotával és otthoni ápolásával kapcsolatban minden szükséges információt megadott és megnyugtató, hogy a műtét jól sikerült, nem lesz semmi probléma. Csak azt furcsállottam, hogy mintha túlságosan is ügyelt volna rá, hogy a beszélgetéseink csak a szakmai dolgokra korlátozódjanak. Később jutott eszembe, hogy valószínűleg attól tartott, hogy borítékot dugnék a zsebébe. Pedig, Isten bizony, eszembe sem jutott megsérteni azzal, hogy a zsebébe csúsztatnék bármit is! Viszont, most, ahogy megláttam a pályázati felhívást, azonnal ő jutott eszembe. Nagyon örülök, hogy így alkalmam nyílik rá, hogy az Aranyanyu Díjra való jelöléssel méltóképpen megköszönhessem neki mindazt, amit értünk tett akkoriban.

A műtét előtt amiatt aggódtunk, hogy milyen heg marad majd a lányom nyakán, nem fogja-e a vágás elcsúfítani. Ehhez képest a heg mára szexepillé nemesült. Hiába, na: a női kéz!